

XIII.

Караджата и Хаджи Димитъръ повеждатъ героичните борци изъ българска земя. Тѣ носятъ на гърба раниците си. Пришиятъ на кожените черни калпаци лъвски знаци на челата имъ, блѣстятъ на слънцето. Дружината е модерна, боева сила, добре обучена въ военното изкуство, стѣгната въ еднаква униформа, дисциплинирана — съкашъ майка на днешната българска пехота. Нея я водятъ двама смѣли български войводи. Погледътъ устременъ напредъ е гордъ и силенъ. Предъ тия войводи сѫ дали клетва юнацитъ да полетятъ на смърть; предъ кръстосаните саби, пушки, предъ светото евангелие сѫ положили клетва, че ще спазватъ десетте строги заповѣди, иначе смърть или отрова, позовавали се съ помощта на Бога и Света Богородица да останатъ докрай върни на светата бащина земя и на войводите си, които ги повеждатъ изъ славния путь на борбата, за да създадатъ съ кръвта си величавата епоха на освободителното дѣло. Тукъ сѫ и двамата знаменосци и писари, тукъ сѫ и двете възстанически знамена съ славни надписи. Юнацитъ сѫ обучавани отъ бивши офи-